

BISER

Letnik XXV.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

Cerkev nas kristjane štirideset dni pred veliko nočjo poziva, da razmišljamo o duhovnih in verskih vrednotah krščanstva.

To so hkrati tudi globoke človeške vrednote.

Za razmišljanje potrebujemo tišino.

Zato v tem postnem času išči tišino.

Pusti časopise in revije in ugasni televizor. Ne bodi več obseden z delom, s posli in z denarjem.

S svojimi očmi globoko poglej v lastno srce.

Odtegni se vrtincu potrošniške družbe, ki z reklamami, tako kot hobotnica s svojimi lovkami, iz tebe izsesa še zadnje ostanke duha in svobode.

Ustvari tišino okoli sebe, ustvari tišino v sebi, v svoji notranjosti.

(Duhovna spodbuda Phila Bosmansa)

DUHOVNA MISEL

Lastnemu sinu ni prizanesel

Nekega večera sem se z "daljincem" sprehodil po televizijskih postajah. Ustavil sem se pri zanimivi oddaji o čudežih, ki se dogajajo na krajih, posvečenih z milostno bližino naše nebeške Matere Marije. Starejša žena je vidno ganjena pripovedovala, kako je na enem teh krajev čudežno ozdravela od težke bolezni, ki naglo uničuje mišičevje in živce. Razni "učeni" strokovnjaki, ki so se razglašali za neverne, so taka čudežna (ali vsaj nerazložljiva) ozdravljenja posmehljivo "dajali v nič" – kakor da bi oni lahko odločali o tem, kdaj sme Bog poseči v človeška življenja.

Debato je zaključil znan politik, ki je globoko veren mož. Povedal je zgodbo o mladem dekletu, ki je neozdravljivo zbolela. Vsi, ki so jo imeli radi, so molili za čudež. "In čudež se je res zgodil," je dejal ta mož. "Dekle ni ozdravelo, je pa svojo bolezen sprejemalo s takšno vedrino, da so mnogi ob njej dobili življenjski pogum." V luči Kristusovega trpljenja je za

vernega človeka tudi bolezen ena od oblik Božjega obiskanja.

V odlomku iz prve Mojzesove knjige smo slišali, kako je Bog od očaka Abrahamu zahteval nekaj hudega, nečloveškega. Zahteval je, naj mu po tedanji poganski navadi daruje svojega sina, edinca Izaka. Na tega otroka, ki se mu je rodil v starosti, so bili položeni vsi očetovi upi, Izak je bil nosilec Božje obljube. Abraham je ubogal Boga, čeprav s težkim srcem. Bog je njegovo vdanost nagradil z napovedjo, da se bo njegov zarod silno pomnožil.

Podobno se dogaja tudi z nami. Bog včasih zahteva od nas kaj takega, kar nam je posebno pri srcu. Morda je to tudi zdravje, naše ali naših dragih. Čeprav smo bolj poučeni, kot je bil Abraham, smo manj pripravljeni sprejeti Božji klic. Bogu bi radi služili, kadar vse gladko teče, če pa pridejo težave in preizkušnje, postanemo tožniki Boga.

Sveti Pavel nam pokaže, kako je Bog do nas velikodušen: za našo srečo

DUHOVNA MISEL

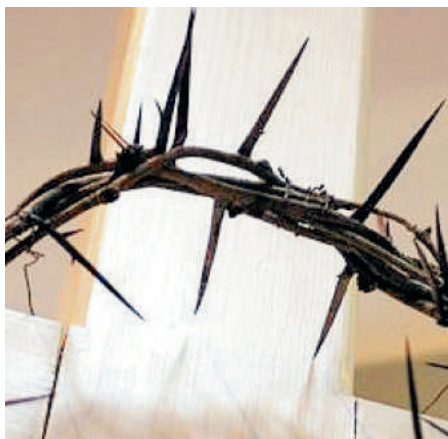
(časno in večno) je daroval svojega lastnega Sina. Sveti Pavel, ves prevzet od te nedopovedljive Božje ljubezni, vzklika: "Če je Bog za nas, kdo je zoper nas? Kdo bo obtoževal Božje izvoljence?" Ljudomilost Boga, njegova očetovska ljubezen do nas ljudi, ki se je razodela z učlovečenjem Sina, je šla tako daleč, da smo po smrti tega Sina opravičeni. »Nihče več nas ne more tožiti pred Božjim sodnim stolom,« je prepričan veliki bogoslovni pisatelj Hans Urs von Balthasar, »od Boga darovani Sin je tako neovrgljiv zagovornik, da onemi vsaka človeška obtožba zoper nas.«

Božji Sin je odrešil svet s trpljenjem. Temu načinu odreševanja sebe in drugih se tudi mi ne moremo odtegniti. Sprejeti moramo svoj delež trpljenja. Na to je Jezus pripravljaj tudi učence. Dobro je vedel, kako zelo jih bo potlačilo, ko bodo videli njegovo trpljenje in ponižanje na veliki petek, zato je trem izbranim na gori spremenjenja pokazal svoj poveljani obraz. Apostol Peter je bil tako prevzet od njegovega sijaja, da

je predlagal, naj bi tam postavili tri šotore. Kmalu pa bo na dvorišču velikega duhovnika pred pričami tajil, da Kristusa sploh pozna.

Tudi mi smo taki: radi bi bili s Kristusom v slavi, odtegujemo pa se mu, kadar je treba zanj trpeti.

Žpk. Edi Vajda

NAŠIM MAMAM

V življenju se tolikokrat pozabimo zahvaliti za vse, kar imamo. Najprej za življenje, za zdravje, za to, da živimo v miru in da imamo streho nad glavo. Vse to se nam zdi tako samoumevno in da nam to pripada. Pa ni tako. Koliko lepši bi bili naši dnevi, če bi bolj videli stvari, ki so nam podarjene kot pa, da se pritožujemo nad stvarmi, ki jih morda nimamo, pa si jih želimo. V marcu smo povabljeni, da se za svoje življenje in za vse kar imamo, zahvalimo najprej dobremu Bogu, potem pa tudi našim dragim staršem, ki nas imajo radi in za nas tako lepo skrbijo. O tem smo se pogovarjali tudi pri naših veroučnih urah in otroci so povedali, za kaj vse so hvaležni svojim staršem:

"Mama, hvala, da nam kuhaš kosilo. Mami zelo dobro skuhaš." (Hana, 1. r.)

"Hvala, mami, da si mi izpolnila željo in mi kupila ptička. Sedaj jaz čistim kletko." (Nana, 1. r.)

"Meni mama vedno kaj lepega naredi. Skuha najboljšo kosilo." (Ana, 1. r.)

"Najbolj sem hvaležen mami, ko mi je za rojstni dan naredila torto." (Matija, 2. r.)

"Hvala, mami, ker mi pospraviš sobo." (Filip, 1. r.)

"Hvala, mama, da si me rodila." (Rok, 1. r.)

"Hvaležna sem mami, ker pripravlja mizo, in očiju, da skupaj pomijeta posodo in ker me imata rada."

(Gaja, 2. r.)

NAŠIM MAMAM

"Hvala, očka in mama, ker me imata rada in mi pomagata pospraviti sobo." (Lena, 2. r.)

"Hvaležna sem, ker ata vedno popravi, če je kaj pokvarjeno pri oknih ali vratih, mama pa nam pripravi oblačila za nov dan."

(Ema, 2. r.)

"Hvala, ker mi ati pomaga igrati igrice." (Luka, 2. r.)

"Hvaležen sem jima, ker mi pomagata pospraviti sobo." (Jure, 2. r.)

"Najbolj hvaležen sem mami za življenje." (Benjamin, 3. r.)

LENA
DAMI POMAGA POSPRANJATI SOBO
DAMA IMATA RADA

Lena, 2.r.

"Hvaležna sem mami, da me ima rada, da mi ves čas pomaga, da mi pospravlja sobo, da me pazi." (Mia, 4. r.)

"Hvaležna sem jima za njuno dobroto in prijaznost."

(Eva, 4. r.)

"Hvala, mama in ati, za ljubezen, varstvo in skrb." (Maja, 4. r.)

"Hvala za življenje."

(Dejan, 5. r.)

"Hvala za to, da sta me vzgojila, vzljubila in ker sta zelo prijazna." (Ana Vita, 5. r.)

"Hvala za streho nad glavo in za vsak trenutek, ki sem ga z družino preživela." (Iza, 5. r.)

"Najbolj sem hvaležen mami in očetu za vse, kar sta naredila zame." (Jošt, Tinkara, 5. r.)

"Hvaležna sem staršem, ker se zelo razumemo in za rojstvo in vzgojo." (Neža, 5. r.)

"Hvaležna sem za dom, ljubezen, hrano, pomoč, varstvo." (Anja, Tjaša, Ula, Ines, 5. r.)

"Hvaležna sem za naš dom in da me imata rada." (Alina, 5. r.)

ZGODILO SE JE

Srečanje staršev in botrov birmancev

Birma se hitro približuje, 18. maj bo kar naenkrat tu in priprave na ta veliki dogodek so skorajda že v polnem teku.

V soboto, 2. marca 2019, smo se starši in botri birmancev zbrali na srečanju v župnijski cerkvi na Ravnah. Cerkev smo napolnili do zadnjega kotička. Nekateri botri so se pripeljali celo z drugih koncev Slovenije.

G. župnik Edi nam je ponovno predstavil darove svetega duha, ki jih bodo naši otroci prejeli pri birmi: dar modrosti, dar umnosti, dar svéta, dar moči, dar vednosti, dar pobožnosti in dar strahu božjega.

Ob pozornem poslušanju smo lahko tudi mi, odrasli, potegnili vzporednice z našim življenjem. Koliko pravzaprav izkoriščamo darove, ki smo jih bili deležni takrat, pred leti, ko smo sami ob prehodu v odraslost prejeli ta pomembni zakrament? Ti darovi nam bi morali pomagati v trenutkih, ko potrebujemo

prave odločitve in nasvete, ko moramo biti močni v trenutkih preizkušenj, kadar moramo izkazati spoštovanje bogu in sočloveku...

G. župnik nam je opisal še pomembno vlogo birmanskega botra, ki mora biti staršem v pomoč pri verski vzgoji in opora birmancem v njihovem življenju. Kritično se je dotaknil tudi materialnega pogleda na ta, v življenju vsakega kristjana, pomemben dogodek. Obdarovanje ob birmi bi moralo biti simbolično, ne pa središče vsega pričakovanja.

Po zaključku smo bili povabljeni, da se udeležimo svete maše in skupaj molimo za naše birmance, vendar se je cerkev pred pričetkom kar precej izpraznila, na žalost.

Posvetimo kako molitev našim birmancem, da bodo znali v življenju svoje darove pravilno izkoristiti.

Kristina Grabner

ZGODILO SE JE

Pevci Rožmarina na obisku v domu starostnikov

*SREČA JE SREČATI
PRAVE LJUDI, KI V TEBI
PUSTIJO DOBRE SLEDI
(Tone Pavček)*

odreči, če si vesel in poješ vesele pesmi, če se smejiš in se pesem smeje s teboj, če si srečen in glasno zavriskaš, skratka: pesem je srce in živila bo večno.

Bernarda Zorman

So poti, ki vodijo v nove kraje, so poti na katerih se marsikaj doživi, so poti, ki vodijo v nova spoznanja in so poti, ki vodijo v srca ljudi.

Tako smo pevci in pevke mešanega pevskega zbora Rožmarin izbrali pot v dom starostnikov na Prevalje, skupaj zapeli in združili naše glasove v pesmi, ki pomirjajo, združujejo in lepšajo dneve. S sveto mašo in petjem smo stanovalcem popestrili petkovo popoldne.

S pesmijo in šopkom rož smo se zahvalili tudi našima dolgoletnima pevkama - Roziki Rožen in Veri Merkač, ki sta radi prepevali v našem zboru, se z nami veselili na različnih prireditvah in bili predani pesmi, tej skriti radosti, ki se ji je težko

OBVESTILA

- 31. marec, 4. postna nedelja** – ob 15.15 križev pot na Brinjevi gori; ob 14.00 odhod izpred trgovine Spar Ravne
- 6. april, sobota** - ob 9.00 duhovna obnova na Homcu pri Slovenj Gradcu – Biblična skupina
- 6. april, sobota** – od 9.00 do 13.00 dan prvoobhajancev v župnijskem domu Ravne na Koroškem
- 7. april, nedelja** - ob 18.00 velikonočna spoved s spokornim bogoslužjem v župnijski cerkvi Ravne na Koroškem
- 14. april, cvetna nedelja** – pri sv. maši ob 9.00 blagoslov snopov
- 18. april, veliki četrtek** - ob 18.00 slovesna sv. maša, spomin zadnje večerje, molitvena ura za duhovne poklice
- 19. april, veliki petek** - ob 18.00 obredi velikega petka, molitvena ura pri Božjem grobu
- 20. april, velika sobota** - ob 7.00 blagoslov velikonočnega ognja; blagoslov velikonočnih jedil: ob 12.00, 14.30 in 15.30 v župnijski cerkvi, ob 15.00 pri sv. Mohorju in Fortunatu; ob 19.00 velikonočna vigilija
- 21. april, velika noč** - ob 9.00 vstajenjska procesija in slovesna sv. maša
- 22. april, velikonočni ponedeljek** – ob 18.00 sv. maša

Dostojanstvo božjega otroštva sta prejeli

1. Nika Merc; 2. Neža Merc

Odgovorni urednik: Edvard
Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada 150.